

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma:

Kfv.II.37.671/2021/6.

A tanács tagjai:

Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke

Dr. Bögös Fruzsina előadó bíró

Dr. Kovács András bíró

Az I. rendű felperes:

I. rendű felperes
(cím1)

A II. rendű felperes:

II. rendű felperes
(cím2)

A felperesek képviselője:

Misefay Ügyvédi Iroda
Dr. Misefay Tibor János ügyvéd
(cím3)

Az alperes:

Pest Megyei Kormányhivatal
(1052 Budapest, Városház utca 7.)

Az alperes képviselője:

Dr. Szurovecz Zoltán kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

természetvédelmi ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

az alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Pécsi Törvényszék
7.K.701.505/2020/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Pécsi Törvényszék 7.K.701.505/2020/11. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek együttesen 120.000 (egyszázhuszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A feljegyzett 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A B. .../9 helyrajzi számú, 1 ha 5.956m² területű, nádas megnevezésű ingatlan (a továbbiakban: perbeli ingatlan) a perben nem álló Cs. A. (a továbbiakban: Ingatlantulajdonos) tulajdonában áll.

[2] 2019. szeptember 6. napján névtelen feljelentő a Somogy Megyei Főügyészségen bejelentést tett környezetkárosítás gyanúja miatt. A bejelentés szerint a B., ... szám mögötti területen a Balaton medréig történő hosszúságban a B. belterület .../3 helyrajzi számú és a perbeli ingatlannak hozatott földdel való feltöltése, a Balaton medrének és az azt övező nádasnak és élővilágának kipszttítása történik.

[3] A Balatoni Vízürendészeti Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya a Natura2000 területet, védett barlangok, védett természeti területek vagy védett élőszervezetek életközösségét, illetve azok élőhelyét jogellenesen, jelentős mértékben megváltoztatva elkövetett természetkárosítás büntett gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen büntetőeljárást folytatott, melynek során megállapította, hogy valóban folytak munkálatok a B. .../3 helyrajzi számú és a perbeli ingatlanon. A földmunkák elsősorban egy már korábban meglévő bejáró magasítást és szélesítést szolgáltak. A Balatoni Vízürendészeti Rendőrkapitányság 14.322/40/2019.bü. számú határozatával az eljárást megszüntette, mert megállapította, hogy a tevékenység nem a környezeti elemeket veszélyeztette szennyezéssel, hanem Natura2000 területet.

[4] A Veszprém Megyei Kormányhivatal Veszprémi Járási Hivatala 2020. január 31. napján kelt VE-09/KTF/01085-1/2020. számú határozatával Cs. A.t, a perbeli ingatlanon lévő nádasban minden mechanikai beavatkozás, különösen feltöltés elvégzésétől és elvégeztetésétől, valamint hulladékgazdálkodási engedélyhez kötött tevékenység jogellenes folytatásától eltiltotta. Határozatának indokolásában hivatkozott arra, hogy a Kaposvári Járási Hivatal 2020. január 23. napján helyszíni ellenőrzést végzett a perbeli ingatlanon, amelynek során megállapításra került, hogy a M. utca végétől kezdődően a nádasban kb. 3-4 méter szélességben, 74 méter hosszan friss, jellemzően föld feltöltés található, annak mélysége kb. 0,7 méter. Rögzítette, hogy a hatályos nádasminősítés szerint a perbeli feltöltés III.B. osztályú, minősített nádasban történt.

[5] Hivatkozott a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvt.) 15. § (1) bekezdésére, a Balaton és a parti zóna nádasainak védelméről, valamint az ezeken folytatott nádgazdálkodás szabályairól szóló 22/1998. (II. 13.) Kormányrendelet 8. § (2) bekezdésére, a Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló 2018. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: Trt.) 83. § (1) bekezdés a) pontjára, a (4) bekezdés a) pontjára, a Tvt. 5. § (2) bekezdésére és a 3. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 4. § 13. pontjára, a 101. § (2) bekezdés a) és c) pontjaira. Rögzítette, hogy az Ingatlantulajdonos a cselekmény elkövetésekor hulladékgazdálkodási engedéllyel nem rendelkezett, így jogsértést követett el a hulladékok terület feltöltése céljából történő elhelyezésével, engedély nélküli hasznosításával. Megállapította, hogy az Ingatlantulajdonos megszegte a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: a Ht.) 15. § (2)

bekezdését és 62. § (1) bekezdését. Határozatát a Ktv. 102/A § (5) bekezdés a) pontjára, a Tvt. 3. § (2) bekezdésére, 5. § (1) bekezdésére, továbbá a Ht. 84. § (2) bekezdésére alapította.

[6] Az Ingatlan tulajdonos fellebbezése folytán eljáró alperes 2020. április 30. napján kelt PE/KTFO/1502-7/2020. számú határozatával az elsőfokú határozatot megsemmisítette. Határozatának indokolásában rögzítette, hogy a cselekmény (út kialakítása) megvalósításának ideje a rendelkezésre álló iratok alapján nem tekinthető kétséget kizáróan igazoltnak. További vizsgálatot igényelt továbbá, hogy a Ht. 2. § (1) bekezdés 12. pontja szerinti fogalomnak megfeleltethető feltöltés történt-e, ugyanis a hulladékgazdálkodás körében a feltöltés fogalma kizárólag a kitermeléssel érintett területek helyreállítása, illetve a tájrendezés eseteire terjed ki. Megállapította, hogy az elsőfokú hatóság ugyan nem tisztázta, hogy az ingatlan az ingatlanszerzés időpontjában milyen mértékben volt feltöltéssel érintett, azonban a perbeli ingatlan tulajdonosának felelőssége ellenkező bizonyításig az ingatlan használójaként (ezen belül ingatlantulajdonosként) a jogszabályok szerint fennáll. Megállapította azt is, hogy a perbeli ingatlan tulajdonosát az eljárás megindításáról az elsőfokú hatóság az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 104. § (3) bekezdésére tekintettel nem értesítette, erre az a) pont alapján jogszerű lehetősége volt, azonban a rendelkezésre álló iratok alapján az Ingatlan tulajdonos részére a jegyzőkönyv egy példányának megküldéséről sem intézkedett, az elsőfokú határozat kiadását megelőzően, sem azzal egyidejűleg. Erre tekintettel az Ingatlan tulajdonosnak a nyilatkozattételi lehetősége nem volt biztosított. Kitért arra is, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy az elhelyezett anyagok teljesen vagy részben hulladéknak minősülnek-e. Megállapította, hogy az elsőfokú hatóság nem vizsgálta a feltöltés anyagának eredetét és annak összetételét, hulladéktátságát, vagy annak esetleges megszűnését, illetve az elhelyezést végzők személyét és a kivitelezés időpontját sem.

[7] Alaposnak találta a fellebbezést a tekintetben is, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján az ingatlanon fellelt anyagok hulladéktátsága nem igazolt, így az sem, hogy az Ingatlan tulajdonos hulladékgazdálkodási tevékenységet végzett volna, ezért annak jogellenes folytatásától a Ht. 84. § (2) bekezdésére hivatkozással nem lehetett volna eltiltani. Megállapította, hogy a határozat nem tartalmazza az alkalmazott becslési módszert, illetve magát a becslést sem. E körben kitért arra is, hogy a teljes mennyiségként megadott és az elsőfokú határozatba is átemelt 290 tonna mennyiség számításának módja, illetve az átváltás során alkalmazott érték nem szerepel a Kaposvári Járási Hivatal által felvett jegyzőkönyvben, és így az elsőfokú határozatban sem. Tekintettel pedig arra, hogy a feltöltéshez felhasznált, az elsőfokú hatóság által becsült, valamint az Ingatlan tulajdonos által bemutatott szállítólevélen megjelölt anyagmennyiségek között jelentős nagyságrendi eltérés áll fenn, amelynek feloldására a másodfokú eljárás keretei között további lehetőség nincs, ennek további vizsgálata az elsőfokú hatóság hatáskörébe tartozik.

[8] A környezetkárosodás körében arra a megállapításra jutott, hogy az hulladékgazdálkodási szempontból nem bizonyított, különös tekintettel arra, hogy a perbeli ingatlanon elhelyezett anyagok hulladéktátsága nem került megállapításra.

[9] Természetvédelmi szempontból megállapította, hogy a perbeli ingatlan országos jelentőségű védett természeti területet és ex lege védett természeti területet, egyedi tájértéket nem érint, a Natura2000 hálózat területének nem része, a perbeli ingatlan a Balaton tömeder övezetébe tartozik. Hivatkozott a természetben okozott károsodás mértékének megállapításáról, valamint a kármentesítés szabályairól szóló 91/2007. (IV. 26.) Kormányrendelet 2. § c) pontjára, és kifejtette, hogy a természetben okozott károsodás megállapításához annak megállapítása szükséges, hogy jelentős mértékű kedvezőtlen változás következett-e be a fajban, élőhelyben, területben az eredeti állapothoz képest. Hivatkozott ugyanezen Kormányrendelet 4. § (4) bekezdésére, amely szerint az eredeti állapotban

bekövetkezett jelentős mértékű kedvezőtlen változást az 1. számú mellékletben foglaltak alapján kell megállapítani, ilyen szempontú vizsgálatra nem került sor, ezért az elsőfokú határozatban a környezetkárosodás megállapítása nem volt megalapozott.

[10] Határozatának indokolásában hivatkozott az Ákr. 119. § (6) bekezdésére, annak körében kifejtette, hogy kizárólag anyagi jogi szempontú tényállás-tisztázás lefolytatására van lehetőség, azon bizonyítékokon túlmenően, de azokkal összefüggésben, amelyek az elsőfokú eljárásban már rendelkezésre álltak, és érdemben szükségesek ahhoz, hogy a másodfokú környezetvédelmi hatóság az elsőfokú eljárás és döntés jogszerűsége tekintetében kétséget kizáróan állást foglaljon. A másodfokú tényállás-tisztázás tehát nem jelenti az elsőfokú környezetvédelmi hatósági eljárások lefolytatását másodfokú jogkörben, az nem az elsőfokú eljárás alternatívája és helyettesítője. Hivatkozott az Ákr. 119. § (5) bekezdésére, amelynek alapján a további bizonyítást mellőzte és az elsőfokú hatóság határozatát megsemmisítette.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

[11] A felperesek keresetet nyújtottak be az alperes határozata ellen, amelyben annak megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérték.

[12] Az alperes védiratában a határozatában foglaltak mellett a kereset elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[13] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy abban kellett állást foglalnia, hogy az alperes jogszerűen mellőzte-e a bizonyítási eljárás lefolytatását és hozta meg anélkül határozatát. Hivatkozott az Ákr. 111. §-ára, 62. § (1) és (2) bekezdéseire, 119. § (4) és (5) bekezdéseire. Kifejtette, hogy a felperesek azon hivatkozása, hogy a perbeli ingatlanon végzett feltöltés egy jövőbeni turisztikai központ előkészítését célozza, a jelen per keretei között nem vizsgálható.

[14] Hivatkozott az Ákr. 111. §-ára és 119. § (6) bekezdésére, és kifejtette, hogy ezek egyértelmű rendelkezést tartalmaznak arra az esetre, ha az elsőfokú hatóság döntése nem tartalmazza a másodfokú érdemi döntés meghozatalához szükséges valamennyi adatot, ez esetben a másodfokú hatóság a tényállás további tisztázását, a szükséges bizonyítás lefolytatását követően hozza meg döntését. Az Ákr. 111. §-ában foglalt utaló rendelkezés szerint a jogorvoslati eljárásban is alkalmazni kell ugyanis az Ákr. rendelkezéseit, azokkal az eltérésekkel, amelyeket az Ákr. IV. fejezete tartalmaz. Ebből következően pedig az alperesnek is alkalmaznia kell az Ákr. 62. §-át, azaz ha a döntéshozatalhoz nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, a hatóság bizonyítási eljárást folytat le. Hivatkozott az Alaptörvény 28. cikkére, és kiemelte, hogy az Ákr. jelentős újítása az, hogy az alperesnek nincs lehetősége az elsőfokú döntés megsemmisítése mellett az elsőfokú hatóság új eljárás lefolytatására utasítására, az Ákr. 123. § (1) bekezdésében felsorolt semmisségi esetek kivételével. Ez a lehetőség az Ákr. 119. § (5)-(6) bekezdéseiből hiányzik. Ezt a hiányt az Ákr. indokolása úgy magyarázza, hogy újítás – összhangban a jogalkotó bürokrácia csökkentésre irányuló törekvéssel és az ügyek gyorsabb lezárásának igényével –, hogy fellebbezés esetén a kiegészítő bizonyítást minden esetben a fellebbezés elbírálására jogosult hatóságnak kell lefolytatnia, nincs helye új eljárásra utasításnak. Kiemelte, hogy a másodfokú hatóság hatásköre a téves, hibás, hiányos elsőfokú döntés orvoslása, amely a fellebbezéssel érintett ügyben ugyanolyan terjedelmű, mint az elsőfokú hatóság hatásköre. A másodfokú hatóság felülvizsgálati jogkörének korlátja a hatáskörelvonás tilalma, a perbeli esetben azonban hatáskörelvonás nem történt. Az elsőfokú hatóság hivatalból indított eljárás keretében vizsgálta az ügyet, amelynek során – bár nem teljeskörűen, de – tisztázta a tényállást. Ahogy arra az alperes helyesen rá is mutatott, kétségtelenül az elsőfokú hatóság tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget maradéktalanul, így az alperes alappal állapította meg, hogy

e körben az elsőfokú határozat hiányos, ugyanakkor az Ákr. 119. § (6) bekezdésének egyértelmű rendelkezése alapján, amennyiben a másodfokú hatóság úgy ítéli meg, hogy a tényállás további tisztázása, illetve annak keretében további bizonyítás lefolytatása szükséges, azt a másodfokú hatóságnak kell elvégeznie, illetve lefolytatnia. Ellenkező esetben sérül az ügyfél hatékony jogorvoslathoz fűződő joga.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[15] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperesek keresetének elutasítását kérte, szükség esetén kérte az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását.

[16] Idézte az Ákr. 104. §-át és kitért arra, hogy másodfokú határozatában megállapította, hogy az elsőfokú hatóság a tényállás tisztázására önálló eljárási cselekményt nem végzett. Az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú hatóság az eljárás megindításáról való értesítést jogszerűen mellőzte, azonban az Ingatlantulajdonos részére a jegyzőkönyv egy példányának megküldéséről nem intézkedett, az elsőfokú határozat kiadását megelőzően, illetve azzal egyidejűleg sem, ezáltal sérült a nyilatkozattételi lehetőség. Hivatkozott az Ákr. 5. § (1) bekezdésére, 33. § (1) bekezdésére, 76. §-ára és kiemelte, hogy az eljárás megindításáról való értesítés a tisztességes ügyintézéshez való jog egyik garanciája az Alkotmánybíróság 60/2009. (V. 28.) AB határozata szerint. Idézte a Kúria gyakorlatát az eljárás megindításáról szóló értesítés elmulasztása körében, illetve az Európa Tanács dokumentumait, és az Európai Unió Alapjogi Chartáját. Hivatkozott az 1/2011. (V. 9.) KK véleményre, és előadta, hogy az ügyféli garanciális jogok sérelme súlyos eljárási hiba volt, amely sem a másodfokú eljárás során, sem a bírósági eljárás során nem volt reparálható, amit az elsőfokú bíróság nem vett figyelembe. Utalt arra, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság megismételt eljárásra előírt utasításainak megfelelően bizonyítaná a tényállást, az Ingatlantulajdonos továbbra is jogfosztott maradna. Kitért végül arra, hogy az elsőfokú hatóság nincs elzárva attól, hogy egy esetleges megsemmisítő döntés után még másik önálló eljárást indítson a jogsértés nyomán.

[17] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályban tartását kérték. Arra hivatkoztak, hogy helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a per tárgya kizárólag annak eldöntése, hogy az alperes jogszerűen mellőzte-e a bizonyítási eljárás lefolytatását és anélkül hozta meg határozatát. Hangsúlyozták, hogy a pernek nem tárgya a perben nem álló természetes személy jogainak alperes általi védelme. Az, hogy az alperes a perben nem álló természetes személy érdekeinek védelmében kezdeményezett felülvizsgálati eljárást, egyértelműen sérti a józan észnek és a közjónak megfelelő erkölcsösség és gazdaságosság célját szolgáló eljárás alapelvét, és az a jogállamiság alapelvébe is ütközik. Érvelésük szerint az alperesnek nem a perben nem álló természetes személy jogait kellene védenie, hanem a jogerős bírósági ítélet szerint le kellene folytatnia az előírt bizonyítási eljárást. Kiemelték, hogy az elsőfokú határozat ellen az Ingatlantulajdonos fellebbezett, vagyis a közigazgatási eljárásban ügyféli jogait tudta gyakorolni. Arra is kitértek, hogy a jogerős ítélet nem az ügyféli jogok gyakorlásának kizárása miatt semmisítette meg az alperesi határozatot, hanem az alperest az Ákr. 119. § (4) bekezdése alapján terhelő tényállás tisztázási kötelezettség elmulasztása miatt. A felperesek előzetes döntéshozatali eljárás lefolytatását indítványozták uniós környezetvédelmi jog értelmezésére.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] Az alperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint nem alapos.

[19] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú ítélet

helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetéseket vont le, az ítéletben kifejtettekkel a Kúria teljes mértékben egyetért.

[20] A perbeli esetben az alperes határozatában arra a megállapításra jutott, hogy az elsőfokú hatóság elmulasztotta a tényállás-tisztázási kötelezettségének teljesítését, több tekintetben azt állapította meg ugyanis, hogy az elsőfokú hatóság a határozathozatalhoz releváns tényeket nem vagy nem megfelelően tisztázta. Az alperes emellett határozatában azt is rögzítette, hogy a perbeli ingatlan tulajdonosát az eljárás megindításáról az elsőfokú hatóság az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontja alapján jogszerűen nem értesítette, azonban az Ingatlantulajdonos részére a jegyzőkönyv egy példányának megküldéséről nem intézkedett, sem az elsőfokú határozat kiadását megelőzően, sem azzal egyidejűleg, így az Ingatlantulajdonosnak a nyilatkozattételi lehetősége nem volt biztosított. Lényeges azonban, hogy az alperes nem ezen eljárási hiányosság miatt döntött az elsőfokú határozat megsemmisítéséről és nem is utalt – még részben sem – határozatában a megsemmisítés körében erre a hiányosságra. Az alperes az Ákr. 119. § (6) bekezdése alapján arra a megállapításra jutott, hogy a másodfokú tényállás-tisztázás nem jelenti az elsőfokú környezetvédelmi hatósági eljárások pótlását, lefolytatását másodfokú jogkörben, ezért mellőzte az Ákr. 119. § (5) bekezdése alapján a további bizonyítást, és az elsőfokú határozat megsemmisítéséről döntött.

[21] A felperesek keresetükben vitatva az alperesi határozatot azt állították, hogy az alperesnek a tényállást tisztáznia kellett volna. Érvelésüket az elsőfokú bíróság elfogadta, és jogerős ítéletében azt állapította meg, hogy az alperes az Ákr. rendelkezéseire nem volt tekintettel, mert jogsértő módon mellőzte a másodfokú eljárás során a további bizonyítás lefolytatását.

[22] Ezt követően az alperes felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy a garanciális ügyféli jogok érvényesülése előkérdése az elsőfokú bíróság által elrendelt bizonyításnak, ugyanis még ha a tényállást az ítéletnek megfelelően tisztázná is a megismételt eljárásban, az Ingatlantulajdonos továbbra is „jogfosztott” maradna.

[23] A Kúria megállapította, hogy az alperes a felülvizsgálati kérelmében a határozati megállapításaira tekintet nélkül olyan érveket vetett fel, amelyek a másodfokú határozatában a megsemmisítés okaként nem szerepeltek. Az alperes felülvizsgálati kérelmében ugyanis az eljárás megindításáról történő értesítés elmaradására és az Ingatlantulajdonos részére megküldeni elmulasztott jegyzőkönyvre, mint eljárási jogszabálysértésekre hivatkozott akként, mint amelyek miatt a kiegészítő bizonyítást nem folytatta le. Ezzel szemben az alperes határozatában mindösszesen megemlíttette (jogszabály megjelölése és külön magyarázat nélkül), hogy az elsőfokú hatóság az Ingatlantulajdonos részére nem küldte meg az eljárás során keletkezett jegyzőkönyvet. Erre a tényre azonban nem hivatkozott olyanként, mint ami a kiegészítő bizonyítás, a tényállás tisztázás mellőzésének és az elsőfokú határozat megsemmisítésének oka lett volna. Az elsőfokú határozat megsemmisítésének okaként az alperes kizárólag arra hivatkozott ugyanis, hogy az Ákr. 119. § (5) bekezdése alapján mellőzi a további bizonyítás lefolytatását, mert a másodfokú tényállás tisztázás nem jelenti az elsőfokú környezetvédelmi hatósági eljárások másodfokú jogkörben történő lefolytatását. Mivel pedig az alperes az irat Ingatlantulajdonos részére történt megküldésének elmaradására nem hivatkozott az elsőfokú határozat megsemmisítésének okaként, a felperesek ezt keresetükben nem támadták, nem is támadhatták. Ez okból ez a kérdés nem is volt a közigazgatási per tárgya, az eljárás bíróságának a másodfokú határozat és a kereseti kérelem alapján a másodfokú határozatban foglalt jogi érvelés helyességét kellett kontrollálnia. Minderre tekintettel olyan okból az alperes nem támadhatja eredményesen felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet, amely hivatkozás nem képezte sem a másodfokú hatósági eljárás, sem az elsőfokú közigazgatási per tárgyát. Az ezen érveken alapuló felülvizsgálati

kérelem akkor sem vezethet eredményre, ha a hivatkozott ítéletek általános elvi tartalmával a Kúria eljáró tanácsa is egyet ért.

[24] Megjegyzi egyebekben a Kúria, hogy joggal vetik fel a felperesek ellenkérelmükben, hogy a környezet- és természetvédelem törvényes feladataival megbízott alperes felülvizsgálati kérelmében olyan érveket sorakoztat fel, amelyekkel azt a látszatot kelti, hogy a közérdekkel szemben az ügyféli (Ingatlantulajdonosi) magánérdekeket védi, és helyezi előtérbe. Megjegyzi azt is a Kúria, hogy az alperes felülvizsgálati kérelmében nagyobb részben az eljárás megindulásáról való értesítés elmaradása körében érvelt, annak ellenére, hogy abban a körben maga is arra a megállapításra jutott határozatában, hogy annak mellőzése az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontja alapján jogszerű volt.

[25] A felperesek által indítványozott előzetes döntéshozatali eljárás körében a Kúria kiemeli, az elsőfokú jogerős ítélet nem foglalkozott uniós környezetvédelmi joggal, mert annak nem az, hanem az Ákr. rendelkezéseinek értelmezése volt a tárgya. Erre figyelemmel a Kúria az indítványt alaptalannak találta, és azt elutasította.

[26] A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121.§ (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[27] A Kúria a jogerős ítélettel elrendelt megismételt alperesi eljárásra nézve indokoltnak tartja felhívni a figyelmet arra, hogy az alperes által vizsgált elsőfokú hatósági eljárást megelőzte egy hatósági ellenőrzés, amelynek során keletkezett az a jegyzőkönyv, amelynek megküldését alperes kifogásolta. A másodfokú döntéshozatalt megelőzően és az ügyféli jogok megsértése körében indokolt tisztáznia az alperesnek, hogy mely hatóság kötelezettsége lett volna a jegyzőkönyv ügyfél részére történő megküldése. Az eljárás elsőfokú hatósága terhére akkor értékelhető a mulasztás, ha a kötelezettség őt terhelte. Emellett utal a Kúria arra, hogy hivatalos tudomása van arról, hogy a Veszprém Megyei Kormányhivatal VE-09/KTF/01281-9/2020. számon, 2020. április 2. napján perbeli ingatlant érintően az Ingatlantulajdonos kötelezését tartalmazó döntést hozott, amelynek eredményeként a Pécsi Törvényszék 2.K.700.453/2020/25. számon az Ingatlantulajdonos keresetét elutasító ítéletet hozott. Alperes a megismételt eljárás során vizsgálni köteles, hogy az egyes eljárások milyen összefüggéseket mutatnak, azok milyen további hatósági intézkedést tesznek lehetővé.

A döntés elvi tartalma

[28] *Ha az alperes az elsőfokú határozat megsemmisítéséről a tényállás tisztázatlansága és a másodfokú hatósági jogköre állított korlátozottsága miatt dönt, felülvizsgálati kérelmében eredményesen nem hivatkozhat olyan eljárási jogszabálysértésre, amelyet határozati döntése nem nevesít megsemmisítési okként és amely ez okból nem is lehetett a bírósági felülvizsgálat része.*

Záró rész

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.

[30] Az alaptalan felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperes köteles megfizetni a felpereseknek a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 83. § (1) bekezdése alapján felperesek által felszámított, az általuk elvégzett munkával arányban álló felülvizsgálati eljárási költségét.

[31] Az alperes személyes illetékmentességére tekintettel a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdésének c) pontja alapján.

Budapest, 2022. március 2.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Bögös Fruzsina s.k. előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró